

HBD-798 Se duce viața ca un vis

Dionisie Giuchici

1. Se du-ce via-ța ca un vis
Și tu vei tre-ce, nu ui-ta

Pe ma-re-le-i ne-cu-nos-cut
De-pin-de cum te-ai pre-gă-tit

Pe-o-cea-nul veș-ni-ci-i-lor
Spre veș-ni-ci-e vei zbu-ra,

A-tâ-ția au tre-cut;

9. Ești pre-gă-tit să zbori Când cea-sul va su-na?
spre in-fi-nit.

14. Ești pre-gă-tit să zbori Când El te va che-ma

18. Ești pre-gă-tit sau nu? A-cum e tim-pul po-tri-vit.

22. În-toar-ce-te și tu, ca să fii mân-tu-it.

1 Se duce viața ca un vis
Pe marele-i necunoscut
Pe-oceanul veșnicilor
Atâția au trecut;
Și tu vei trece, nu uita
Depinde cum te-ai pregătit
Spre veșnicie vei zbură, spre infinit.

Refren:
*Ești pregătit să zbori
Când ceasul va suna?
Ești pregătit să zbori
Când El te va chema?
Ești pregătit sau nu?
Acum e timpul potrivit
Întoarce-te și tu, ca să fii mântuit.*

2 Se duce viața ca un nor
Și umbrele se duc și vin,
Iar noi zburăm spre viitor,
Spre viață sau spre chin.
Spre slava cerului senin
Sau spre adâncu-ntunecos,
Spre veșnicie sus, sau jos, spre infinit.

3 Și iată Domnul va veni
În slavă veșnică pe nori,
Înconjurat de zeci de mii
Cu îngerii în cor,
Ca fulgerul în răsărit,
Și orice ochi Îl va vedea,
Și-aceia ce L-au răstignit, Îl vor vedea.